

HOOFDSTUK 1: DE BIJBEL: HET PROFETISCHE WOORD

Welkom

Welkom op deze eerste bijeenkomst over ‘profetie’.

Laten we beginnen met een moment van gebed om Gods leiding.

Vervolgens willen we elkaar wat beter leren kennen.

Dat doen we in kleine groepen, waarin we ook inhoudelijk met elkaar willen nadenken.

Gespreksronde

1. *We nemen tijd om elkaar wat beter te leren kennen.*
2. *Wat verwacht je van deze avonden?*
3. *Wat roepen de woorden ‘profeteren’, ‘profeet’, ‘profetie’ bij je op?*
4. *Heb je ervaring met profetie?*

Woordbetekenis

De begrippen ‘profetie’, ‘profeteren’ en ‘profeet’ gebruiken we niet vaak in het dagelijkse leven. Wanneer we ze horen, denken we meestal aan toekomstvoorspelling. Een ‘weerprofeet’ bijvoorbeeld voorspelt het weer voor de komende dagen. Maar we kennen deze woorden ook op het terrein van het geloof, niet alleen van het christelijke geloof, maar ook van andere godsdiensten; bijv. de profeet Mohammed in de Islam.

De woorden voor ‘profeet’ (Hebreeuws: *nabi*; Grieks: *prophètès*) betekenen in de Bijbel: spreker, verkondiger namens God, brenger van Zijn boodschap (Deut.18:18; Jer.1:6-10). Soms wordt hij ‘ziener’ genoemd, omdat hij zaken ziet die andere mensen niet zien (1 Sam.9:9,11; Jes.30:10). Profeten zijn *ontvangers* én *verkondigers* van Gods openbaring, die zij rechtstreeks ontvangen op verschillende manieren: woorden, beelden, dromen, visioenen, enz. Daarbij valt de nadruk op Gods openbaring-in-het-heden; het *gesproken nú*-woord van God. Dat is dus wat anders als het *geschreven* Woord van God *uit het verleden* in de Bijbel.

Profetie kan betrekking hebben:

- op het verleden – wat God gedaan *heeft*;

- op het heden – wat Hij *gedaan wil hebben*;
- op de toekomst – wat Hij *gaat doen*.

Profetie is openbaring én verkondiging van Gods boodschap in het heden.

Het profetische Woord

Veel profetische woorden zijn door de ingeving (inspiratie) van de Heilige Geest *schriftelijk* vastgelegd in de Bijbel, het geschreven Woord van God. Daarom kan de Bijbel *het profetische Woord* van God genoemd worden. De apostel Petrus doet dat:

En wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is, en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart. Dit moet u allereerst weten, dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat; want de profetie is destijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken (2 Petr.1:19-21).

Petrus wijst zijn lezers op het feit, dat hij en zijn medeleerlingen Johannes en Jacobus ooggetuigen zijn geweest van de majesteit van de Heere Jezus bij Zijn verheerlijking op de berg (Matth.17:1-9). Die hebben zij met eigen ogen *gezien*. Daarbij hebben zij Gods stem *gehoord*: ‘Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem!’

Met ‘het profetische woord’ bedoelt Petrus de volledige verzameling van profetische geschriften van het Oude Testament, dat in zijn geheel een profetisch karakter heeft. Dat profetische woord is ‘vast en zeker’, volledig betrouwbaar, omdat in de komst en in het werk van de Heere Jezus beloften van God zijn vervuld. Hij maakt Zijn woord waar!

Petrus en de eerste christenen kennen alleen het Oude Testament, omdat het Nieuwe Testament nog niet volledig beschikbaar is (3:15,16). Maar ook het laatste Testament als openbaring van God heeft een profetisch karakter. Ook dat behoort tot het profetische Woord van God.

Acht geven op het profetische Woord

Daarom spoort Petrus zijn lezers en ons aan:

U doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart.

‘Gewoonlijk bleef in het oosten de lamp - die in het huis was aangestoken bij het invallen van de duisternis - de hele nacht branden. Pas de volgende morgen ging de nachtlamp uit. Als de stralen van het morgenlicht definitief een einde maken aan het nachtelijk duister, wordt de lamp overbodig’ (P.H.R.van Houwelingen). Zo is de Heere Jezus de blinkende Morgenster (Openb.22:16; vgl.2:28). Wanneer Hij in heerlijkheid terugkomt, verbleekt de lamp van het profetische woord bij het licht van het Lam. Dan is de nacht voorgoed voorbij en het grote Licht opgegaan! Maar zolang de Heere Jezus nog niet is teruggekomen, moeten we op het profetische woord letten: ‘Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad’ (Ps.119:105)!

Petrus geeft er nog een gebruiksaanwijzing bij: Geen enkele profetie van de Schrift laat een eigenmachtige uitleg toe. Profetie dient vanuit de *hele* Schrift verstaan te worden. Waarom? Omdat de Heilige Geest de Auteur én de Uitlegger is van de Schrift als het profetische Woord.

Wat profetie betreft, heeft de Bijbel als het profetische Woord het hoogste en laatste gezag!

De profeet Jesaja zegt: ‘Terug naar de wet en het getuigenis! Als zij niet overeenkomstig dit woord spreken, zal er voor hen geen dageraad zijn’(Jes.8:20).

Wie ernaar verlangt om te profeteren, die zal dagelijks de Bijbel onderzoeken, in het bijzonder het optreden van de profeten en hun profetieën. Hoe dichterbij de bron van het profetische Woord, hoe zuiverder de stroom van profetie!

Gespreksronde

- 1. Wat betekenen de woorden uit 2 Petrus 1: 19 – 21 voor u persoonlijk?*
- 2. Zijn er ook vandaag nog profeten en hoe moet je omgaan met hun openbaringen?*

We pauzeren voor een kopje koffie

Profetie

De Bijbel spreekt in Hand. 2: 16 – 18 over de *gave* van de profetie, die sinds Pinksteren voor alle gelovigen beschikbaar is:

Maar dit is wat gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienaren en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.

Steeds weer benadrukt de Bijbel het belang van profetie:

- Kinderen van de hemelse Vader hebben het (voor)recht de stem van hun Vader te kennen en de schapen van Zijn kudde de stem van de Goede Herder (Joh.10:4,14).

De rest volgt tijdens de eerste bijeenkomst, van harte uitgenodigd!